

Brandes: Jeg skal tale saa høit, jeg kan. Jeg vil sige til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Hage), at jeg netop har hævdet, at hans Parti vil Magten, og deri ligger det, at jeg ønsker, de skulle komme fra denne Magt, og at andre Magter maa komme til at raade her i Landet. Det Parti, til hvilket det ærede Medlem hører, har jeg ikke stiftet Mening om, og jeg agter heller ikke at gjøre det. Overfor, hvad det ærede Medlem sagde om den Agitation, der var, idet han greb Leiligheden til at minde om en Yttring af det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup), da tror jeg, at det ærede Medlem fra Rjøge kan forsvare sig selv. Men jeg vil dog gribe Leiligheden til at sige, at der er ikke Grund til at fremkomme med en saadan Yttring, som det ærede Medlem brugte, idet han sagde, at det ærede Medlems Ytringer om Striberne osv. beviste, at det ærede Medlem fra Rjøge havde ingen Interesse for Landets Vel. Det er en feil Anskuelse, thi Landet Vel kan man udmærket have Interesse for, fordi man ikke har den mindste Interesse for Njøbenhavns Befæstning. Det er to forskjellige Ting, som altid blandes sammen af det ærede Medlems agitatoriske Meningsfæller, Ministeren og Høire. Landets Forsvar og Fæstningen er to Ting, som skulle holdes ude fra hinanden. Denne simple Logik kan ikke opnaas, og i al Umindelighed opnaas den ikke hos vore godtroende Medborgere, som ikke kunne fælle de to Ting fra hinanden, og som have faaet deres Begreber forvirrede ved Agitationen: de, som vide god Bested, bruge hele denne Sag, som jeg hentydede til i Formiddags, til at forvergle Befæstningen og Landets Forsvar ved at betragte dem, som om de vare analoge. Det ere de paa ingen Maade, og det veed det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds meget godt.

Til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) har jeg kun faa Ord at sige. Jeg tilstaar, jeg fristes ikke videre til at optage den Debat, han var inde paa. Særlig skal jeg ikke indlade mig paa, om jeg ad Omveie — hvad han mener, veed jeg ikke — har naaet den akademiske Værdighed, jeg har. Det forekommer mig at falde udenfor enhverformhelt parlamentarisk Debat. Det er Noget, jeg antager kan bruges i de Møder, som det ærede Medlem søger, hvis han der har nogen Brug for den Artikkel; men her at diskutere dette finder jeg ingen Anledning til. Jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han enten har misforstaaet mig eller ladet saaledes, det Sidste vil jeg dog ikke haabe; men jeg forstaar ikke, at han

kunde misforstaa mig. Han sagde, at jeg skulde have sagt, at den Agitation, Høire drev med Forsvarsvæsenet, var Galsskab. Det har jeg ikke sagt, tværtimod, jeg har sagt, den er snild og snu og langtfra Galsskab. Det var i en anden Sag, jeg brugte Ordet Galsskab, og jeg skal komme tilbage dertil. Jeg sagde, at Agitationen var af en skændig Bessaffenhed. Jeg sagde min Grund, men den sprang det ærede Medlem over, og det er den, at man fra hans Side hævder for sig og sine Meningsfæller Fædrelandskjerlighed i denne Sag, og uden videre fraskjender os den. Det ærede Medlem for Frederiksborgs Amts 2den Valgkreds var ogsaa inde paa ved sin Yttring i Anledning af, hvad det ærede Medlem fra Rjøge havde udtalt, at fraskjende os Stade ved Siden af dem som fædrelandskjerlige Medborgere. Jeg kan ikke lade være med at gjøre det ærede Medlemmer opmærksomme paa, hvad der i Dag i „Dagbladet“ staar refereret om Festen, som Krigsministeren overværede i Gaar. Det skal blive ganske kort, det er kun et enkelt Ord, jeg behøver at nævne. Det er karakteristisk, at der ved denne Fest blev talt om den Seir, Høire havde vundet, og det ærede Medlem fra Frederiksborg, den ærede Krigsminister sagde — der var Tale om hans Valg og Seiren derude — han sagde, da man spurgte, hvad det var, der havde seiret, med eet Ord: Patriotisme. Det staar i Dagbladet, og det tør dog vistnok anses for at være en god Rilde i denne Sag. Hvis den høitærede Formand vil tillade det, skal jeg oplæse det, det er kun en enkelt Sætning, jeg behøver at læse, jeg vil oplæse den, for at der ikke skal ske Feiltagelse. Der staar: „Militarismen kjendte vi nu slet ikke til her i Landet, men ogsaa Maastanden om Provisorismen var usand. Hvad havde da seiret ved Valgene? Patriotismen. Det, der havde bevirket, at mange Høiremænd, som ikke tidligere havde stemt, nu havde gjort det, — det var Fædrelandskjerligheden.“ Det have vi hørt fra den høitærede Minister, og det staar samme Sted, at naar vi gik til Valg forrige Gang, havde den ærede Minister og Høire Patriotismen for sig; naar de seirede, seirede Patriotismen. Men det var jo os, der seirede; jeg har da ikke vidst Andet, og jeg tror endnu, at 75 Medlemmer af 102 er en Majoritet, som kan lade sig høre, derfor ere vi endnu rolige her i Thinget, vi ere ikke saa uvrolige, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds tror, fordi vi endnu ere i Majoritet. Det, der skulde være slet ved forrige Valg, for at det ærede Medlem og andre